

Øjeblikket i Finansudvalget her i Landstinget, og nu skal jeg ikke røbe nogen Udvalgshemmelighed, men saa meget tør jeg vel nok røbe, at naar det endnu ikke er kommet frem til det høje Ting, da beror det paa en Uenighed om Lovforslaget mellem den højtærede Finansminister og Udvalget, og hvis dette Udvalg og Finansministeren ikke blive enige, hvorledes skal det saa gaa? Saa kunne disse Statsobligationer slet ikke udstedes. Naar der altsaa kan være saa megen Tvivl om, hvorvidt Ministeren kan blive enig med Rigsdagen om et saadant Forslag, saa synes det mig dog at vise, at det havde været rimeligere, at man havde taget dette Laan med under det almindelige Laan eller, med andre Ord, havde taget disse Millioner af Statens Formue, som man plejer at gøre ved saadanne Udgifter, som man ikke mener bør afholdes af Aarets løbende Indtægter. Det havde været det naturligste, netop naar man skal gaa til et Statslaan paa mange, mange Millioner, dels til at afbetale Veksellaanene med og dels til overhovedet at skaffe Midler til de Bevillinger, der ikke skulle afholdes af de løbende Udgifter.

Jeg kommer saa til Udgiftssiden. Det ærede Medlem, der nys talte (Harald Jensen), omtalte ganske kort de militære Bevillinger og i det hele taget Landstingets Stilling til de militære Udgifter. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at der i Aar er afsat paa Finansloven 29 Mill. Kr. til militære Udgifter, en Sum, der er uhyre i Forhold til tidligere Aar. Jeg skal blot pege paa, hvor meget det vilde betyde for Balancen paa det næste Finansaars Budget, hvis disse 29 Millioner gik ned til 21 Millioner. Men det kan ikke nytte at tale til det høje Ting derom. Det høje Ting har mange udmærkede Egenskaber: Indsigt, Omsigt, Oversigt, Maadehold og Besindighed, men i samme Øjeblik, som den militære Fane hejses, gaa de fleste af disse udmærkede Egenskaber tabt. Det høje Ting er naturligvis ogsaa i Besiddelse af den udmærkede Egenskab: Beskedenhed, derfor vilde det være urigtigt af mig at opremse endnu flere udmærkede Egenskaber. Desuden vilde jeg derved tilegne mig $\frac{1}{66}$ af disse Egenskaber, hvad jeg paa ingen Maade tør, men jeg siger, at disse mange gode Egenskaber gaa desværre tabt, naar den militære Fane hejses. Den er i Øjeblikket betroet til den højtærede Konseilspræsident, og derfor tilgives det ham ogsaa, naar han hejser denne Fane paa

urette Sted enten over Fredericia eller over Taarbæk. Han er nu en Gang dette høje Tings militære Oppasser og viser sig som saadan, om end ikke altid fuldkommen tro saa dog villig, forsvarsvillig. Jeg tror ikke, at det kan nytte noget at insistere for det høje Ting paa, hvad disse Forsvarsudgifter i Øjeblikket beløbe sig til. Man maa vide, at derved er intet at gøre, men der er ganske sikkert en Del af disse Udgifter, med Hensyn til hvilke jeg ikke forstaar den højtærede Finansministers Stilling. Det er de 3 Millioner, som skulle benyttes til overordentlige Forsvarsudgifter, og som ere bevilgede ved Forsvarslovene af 1909 til forskellige Fæstningsværker. Jeg regner kun med dem, der staa under Krigsministeriet, og skal ikke tage de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. med, der staa under Marineministeriet. Nu har det, saa vidt jeg har forstaaet, altid været den højtærede Finansministers Teori, at disse overordentlige Udgifter, der den Gang blev voterede, ikke skulde afholdes ved de løbende Indtægter, men ved Statslaan, d.v.s. ved Forbrug af Formue. Jeg tror ikke, at jeg kan have misforstaaet den højtærede Finansminister paa dette Omraade, for han har sagt det mange Gange, dels som Forsvarsminister og dels som Finansminister, men hvad skal saa det betyde, at de i Aar, naar Balancen skal gøres op, skulle afholdes af de løbende Indtægter? Meningen maa dog være den, at naar det Statslaan kommer, som man bestræber sig for at opnaa, skulle disse 3 Millioner afholdes af Statslaanet. Derfor er der gjort mange forskellige Grunde gældende af den højtærede Finansminister, dem ser jeg ikke nogen Anledning til nu at komme ind paa. Alle kunne indse, at hvis det er Meningen, at disse 3 Mill. Kr. skulle afholdes gennem Forbrug af Formue, er der ingen Grund til at regne dem med paa næste Finansaars Finansbalance.

Endelig vil jeg endnu nævne det Beløb, der staa opført som Statens Tilskud til Kommunerne paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Den højtærede Finansminister regnede i sin Balance ikke dermed. Han regnede kun 300,000 Kr. som Statens Tilskud, medens selve Finanslovforslaget, der nu foreligger og antageligt vedtages og vil blive endelig Lov, har de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Man maa da altsaa regne med, at disse virkelig udgaa.

Hvorledes stiller det sig saa endelig, naar man gaar til at undersøge Balancen. Jeg søger at danne mig et Hovedbillede deraf; men jeg har, som jeg nævnede, ikke de Oplysninger, som muligvis den højt-